

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. lapkričio 24 d. *

„Ieškinys dėl panaikinimo – Bendra žuvininkystės politika – Reglamentas (ES) 2021/92 – Tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybės, nustatomos 2021 metams ir taikomos Europos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams – Žuvininkystės išteklių išsaugojimas ir jūrų ekosistemų apsauga taikant technines priemones – 15–17 ir 20 straipsniai, taip pat 59 straipsnio antra pastraipa – SESV 43 straipsnio 3 dalis – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Lojalus bendradarbiavimo principas“

Byloje C-259/21

dėl 2021 m. balandžio 22 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas I. Liukkonen ir I. Terwinghe,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Falek, F. Naert ir A. Nowak-Salles,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos A. Dawes, A. Stobiecka-Kuik ir K. Walkerová,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe, teisėjai M. Safjan, N. Piçarra, N. Jääskinen (pranešėjas) ir M. Gavalec,

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: prancūzų.

susipažinęs su 2022 m. birželio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1. Ieškiniu Europos Parlamentas Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2021 m. sausio 28 d. Tarybos reglamento (ES) 2021/92, kuriuo 2021 metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams (OL L 31, 2021, p. 31), 15–17 ir 20 straipsnius, taip pat 59 straipsnio antrą pastraipą (toliau – ginčijamos nuostatos).

Teisinis pagrindas

SESV

2. SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, nustato 40 straipsnio 1 dalyje numatytą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo formą ir kitas nuostatas, kurių reikia bendros žemės ūkio ir žuvininkystės politikos tikslams pasiekti.

3. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, patvirtina priemones dėl kainų, rinkliavų, pagalbos ir kiekybinių apribojimų nustatymo bei žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo.“

Pagrindiniai reglamentai

3. 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013, p. 22), 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/472, kuriuo nustatomas daugiametis vakarų vandenyse ir gretimuose vandenyse žvejojamų išteklių ir tų išteklių žvejybos planas, iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2016/1139 ir (ES) 2018/973 ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007 ir (EB) Nr. 1300/2008 (OL L 83, 2019, p. 1), ir 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1241 dėl žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos taikant technines priemones, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1967/2006, (EB) Nr. 1224/2009 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1380/2013, (ES) 2016/1139, (ES) 2018/973, (ES) 2019/472 ir (ES) 2019/1022 ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 894/97, (EB) Nr. 850/98, (EB) Nr. 2549/2000, (EB) Nr. 254/2002, (EB) Nr. 812/2004 bei (EB) Nr. 2187/2005 (OL L 198, 2019, p. 105), (toliau kartu – pagrindiniai reglamentai) buvo priimti remiantis SESV 43 straipsnio 2 dalimi.

Reglamentas Nr. 1380/2013

4 Reglamento Nr. 1380/2013 2 straipsnyje nurodyti bendros žuvininkystės politikos (toliau – BŽP) tikslai.

5 Šio reglamento 12 straipsnis „Komisijos priemonės, taikomos, kai kyla didelė grėsmė jūrų biologiniams ištekliams“ suformuluotas taip:

„1. Jei yra tinkamai pagrįstų privalomos skubos priemonių, susijusių su didele grėsme jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai, paremtų įrodymais, pagrįstu valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija, siekdama sumažinti tą grėsmę, gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, taikytinus ne ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį, laikantis 47 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

<...>

3. Prieš baigiantis pradiniam 1 dalyje nurodytų nedelsiant taikytinų įgyvendinimo aktų taikymo laikotarpiui, jei tenkinamos 1 dalyje nurodytos sąlygos, Komisija gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kuriais pratęsiamas tokios neatidėliotinos priemonės taikymas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui. <...>“

6 Minėto reglamento 13 straipsnyje „Valstybės narės neatidėliotinos priemonės“ valstybėms narėms leidžiama imtis neatidėliotinų priemonių, kad užkirstų kelią didelei grėsmei jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai, kuri kyla dėl žvejojimo veiklos vandenyse, į kuriuos valstybė narė turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai, ir dėl kurios reikia nedelsiant imtis veiksmų.

Reglamentas 2019/472

7 Reglamente (ES) 2019/472, iš dalies pakeistame Reglamentu 2019/1241 (toliau – Reglamentas 2019/472), nustatomas daugiametis vakarų vandenyse ir gretimuose vandenyse žvejojamų išteklių ir tų išteklių žvejojimo planas.

8 Remiantis šio reglamento 8 straipsnio 2 dalimi, jei mokslo rekomendacijose nurodyta, kad kurių nors 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų išteklių biomasė arba norvegių omarų išteklių gausa nesiekia tam tikrų verčių, imamasi papildomų taisomųjų priemonių, siekiant užtikrinti, kad atitinkami ištekliai ar funkcinis vienetas greitai pasiektų dydį, viršijantį dydį, kuriam esant galima užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejojimo laimikį. Be to, iš šios nuostatos matyti, kad šios taisomosios priemonės gali apimti atitinkamų išteklių arba funkcinio vieneto tikslinę žvejojimo sustabdymą ir atitinkamą žvejojimo galimybių sumažinimą.

9 Pagal minėto reglamento 8 straipsnio 3 dalį šiame straipsnyje nurodytos taisomosios priemonės gali apimti neatidėliotinas priemones pagal Reglamento Nr. 1380/2013 12 ir 13 straipsnius ir priemones pagal Reglamento 2019/472 9 straipsnį.

10 Reglamento 2019/472 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Komisijai pagal šio reglamento 18 straipsnį ir Reglamento [Nr. 1380/2013] 18 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, dėl šių techninių priemonių tiek, kiek joms netaikomas [Reglamentas 2019/1241]:

- a) žvejybos įrankių charakteristikų specifikacijų ir jų naudojimo taisyklių, siekiant užtikrinti arba pagerinti selektyvumą, sumažinti nepageidaujamą laimikį arba kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai;
- b) žvejybos įrankių modifikacijų ar papildomų su šiais įrankiais naudojamų įtaisų specifikacijų, siekiant užtikrinti arba pagerinti selektyvumą, sumažinti nepageidaujamą laimikį arba kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai;
- c) tam tikruose rajonuose arba tam tikrais laikotarpiais taikomų tam tikrų žvejybos įrankių naudojimo ir žvejybos veiklos apribojimų ar draudimų, siekiant apsaugoti neršiančias žuvis, taip pat žuvis, kurios nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, ar netikslinių rūšių žuvis arba siekiant kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai, ir
- d) išteklių, kuriems taikomas šis reglamentas, išsaugojimą užtikrinančių mažiausių orientacinių dydžių nustatymo, siekiant užtikrinti jūrų gyvūnų jaunikių apsaugą.“

Reglamentas 2019/1241

11 Reglamento 2019/1241 tikslas, kaip matyti iš jo 1 straipsnio, nustatyti technines priemones, susijusias su jūrų biologinių išteklių žvejyba ir iškrovimu, žvejybos įrankių naudojimu ir žvejybos veiklos sąveika su jūrų ekosistemomis.

12 Šio reglamento 10 straipsnyje „Žuvų ir jūrinių bestuburių, kuriuos žvejoti draudžiama, rūšys“ nustatyta:

„1. Draudžiama žvejoti, laikyti laive, perkrauti arba iškrauti [1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102)] IV priede nurodytų rūšių žuvis ar jūrinius bestuburius, išskyrus atvejus, kai pagal tos direktyvos 16 straipsnį leidžiama taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas.

2. Be 1 dalyje nurodytų rūšių Sąjungos laivams draudžiama žvejoti, laikyti laive, perkrauti, iškrauti, sandėliuoti, parduoti, demonstruoti ar siūlyti parduoti I priede nurodytas arba kitais Sąjungos teisės aktais draudžiamas žvejoti rūšis.

<...>

4. Komisijai pagal 29 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant iš dalies pakeisti I priede nustatytą sąrašą, jeigu, remiantis geriausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, nustatoma, kad tą sąrašą būtina iš dalies pakeisti.

<...>“

- 13 Minėto reglamento 15 straipsnio „Regioninės techninės priemonės“ 2 dalyje numatyta:
„Siekiant atsižvelgti į regioninius atitinkamos rūšies žvejojimo ypatumus, pagal šio reglamento 29 straipsnį ir [Reglamento Nr. 1380/2013] 18 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos, papildomos, panaikinamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose [V–XI ir XIII] prieduose išdėstytos techninės priemonės arba leidžiama nuo jų nukrypti, be kita ko, įgyvendinant įpareigojimą iškrauti laimikį Reglamento [Nr. 1380/2013] 15 straipsnio 5 ir 6 dalių kontekste. Komisija priima tokius deleguotuosius aktus remdamasi bendra rekomendacija, pateikiama pagal Reglamento [Nr. 1380/2013] 18 straipsnį ir pagal atitinkamus šio reglamento III skyriaus straipsnius.“
- 14 Reglamento 2019/1241 29 straipsnio „Įgaliojimų delegavimas“ 6 dalyje nurodyta:
„Pagal 2 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 3 dalį, 10 straipsnio 4 dalį, 12 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 2 dalį, 23 straipsnio 1 ir 5 dalis, 27 straipsnio 7 dalį ir 31 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“
- 15 Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 2 dalyje nurodytas rūšių, kurias draudžiama žvejoti, sąrašas pateiktas to reglamento I priede.
- 16 Šio reglamento VI priede išvardytos techninės priemonės, taikomos šiaurės vakarų vandenims.

Reglamentas 2021/92

- 17 Reglamentą 2021/92 Taryba priėmė remdamasi SESV 43 straipsnio 3 dalimi.
- 18 Šio reglamento 55–59 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
„(55) [Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES)] rekomendacijoje dėl 2021 m. nurodyta, kad atlantinių menkių ir paprastųjų merlangų ištekliai Keltų jūroje nesiekia [ribinio biomasės atskaitos taško (B_{lim})]. Specialios taisomosios priemonės tų išteklių atžvilgiu jau nustatytos pagal [2020 m. sausio 27 d. Tarybos reglamentą (ES) 2020/123, kuriuo 2020 m. nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejojimo galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejojimo laivams (OL L 25, 2020, p. 1)]. Šiomis priemonėmis buvo siekiama padėti šiuos išteklius atkurti. Atlantinėms menkėms skirtomis priemonėmis siekiama pagerinti selektyvumą nustatant privalomą reikalavimą naudoti žvejojimo įrankius, kuriais sužvejojama mažesnė atlantinių menkių priegauda, rajonuose, kuriuose sugaunama daug atlantinių menkių, taip sumažinant tų išteklių žuvų mirtingumą dėl žvejojimo mišriosios žvejojimo atveju. Paprastiesiems merlangams skirtos priemonės apima technines žvejojimo įrankių charakteristikų modifikacijas siekiant sumažinti paprastųjų merlangų išteklių priegaudą. Remiantis [Reglamentu 2019/472 nustatyto] Vakarų vandenų daugiamečio plano 8 straipsniu, jei mokslinėse rekomendacijose nurodyta, kad kurių nors to plano 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų išteklių neršiančių žuvų biomasė nesiekia (B_{lim}), privaloma imtis papildomų taisomųjų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad atitinkami ištekliai greitai atsikurtų iki dydžio, viršijančio dydį, kuriam esant užtikrinamas [didžiausias galimas tausios žvejojimo laimikis]. Tos

taisomosios priemonės visų pirma gali būti atitinkamų išteklių tikslinės žvejybos sustabdymas ir atitinkamas tų išteklių žvejybos arba kitų išteklių, kuriuos žvejojant sužvejojama atlantinių menkių arba paprastųjų merlangų priegauda, žvejybos galimybių sumažinimas;

- (56) menkinių išteklių priegaudai sumažinti skirtos priemonės yra funkciškai susijusios su vykdant mišriąją žvejybą kartu su menkinių ištekliais sužvegotų rūšių žuvų (pvz., juodadėmių menkių, megrimų, velniažuvinių ir norveginųjų omarų) [bendrais leidžiamais sužvejoti kiekiais (BLSK)], nes neįdiegus tų priemonių, tikslinių rūšių BLSK dydžiai turėtų būti sumažinti siekiant užtikrinti, kad menkinių ištekliai pajėgtų atsikurti. Todėl siūloma tas priemonės priimti ir 2021 metams, atsižvelgiant į tų priemonių papildomo įvertinimo ir šiaurės vakarų vandenų valstybių narių atlikto darbo rezultatus;
- (57) vykdant BŽP nustatytą regionalizavimo procesą, šiaurės vakarų vandenų valstybės narės pateikė bendrą rekomendaciją dėl įvairesnių konkrečių priemonių, skirtų atlantinių menkių ir paprastųjų merlangų išteklių Keltų jūroje ir gretimose jūrose priegaudai sumažinti remiantis 2020 m. jau taikomomis taisomosiomis priemonėmis. Į tą bendrą rekomendaciją įtrauktos papildomos selektyvumo didinimo priemonės, kuriomis siekiama sumažinti menkinių išteklių Airijos jūroje ir į vakarus nuo Škotijos priegaudą, remiantis 2020 m. jau taikomomis panašiomis priemonėmis;
- (58) <...> [Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto (ŽMTEK)] nuomone, siūlomomis priemonėmis apskritai užtikrinama selektyvesnė žvejyba arba bent jau tokia pati selektyvioji žvejyba kaip ir [Reglamente 2019/1241] nustatytomis techninėmis priemonėmis, ir Komisija šiuo metu svarsto galimybę įtraukti šias priemones į deleguotąjį aktą, grindžiamą tiesioginių valdymo interesų šiaurės vakarų vandenyse turinčių valstybių narių bendra rekomendacija;
- (59) kadangi šios priemonės yra išsamesnės ir bus taikomos pastoviau, funkciškai susijusios techninės priemonės turėtų būti taikomos tik tuo atveju, jei pagal Reglamento [2019/1241] 15 straipsnio 2 dalį nebus priimtas deleguotasis aktas, kuriuo iš dalies keičiamas to reglamento VI priedas nustatant šiaurės vakarų vandenims skirtas atitinkamas technines priemonės.“
- 19 Reglamento 2021/92 15 straipsnyje „Atlantinių menkių ir paprastųjų merlangų ištekliams Keltų jūroje taikomos techninės priemonės“ numatytos tam tikros su tinklo akių dydžiu susijusios priemonės, taikomos Sąjungos laivams, žvejojantiems dugniniais tralais ar traukiamaisiais tinklais Keltų jūroje.
- 20 Šio reglamento 16 straipsnyje „Techninės priemonės Airijos jūroje“ nustatyti įpareigojimai, susiję su žvejybos įrangos galimybėmis Sąjungos žvejybos laivams, žvejojantiems dugniniais tralais ar traukiamaisiais tinklais Airijos jūroje.
- 21 Minėto reglamento 17 straipsnyje „Techninės priemonės į vakarus nuo Škotijos“ taip pat numatytos priemonės, susijusios su tinklo akių dydžiu ir taikomos Sąjungos žvejybos laivams, žvejojantiems dugniniais tralais ar traukiamaisiais tinklais į vakarus nuo Škotijos.

22 Pagal Reglamento 2021/92 20 straipsnį „Žvejoti draudžiamos rūšys“ Sąjungos žvejojimo laivams draudžiama žvejoti, laikyti laive, perkrauti ar iškrauti tam tikrų rūšių žuvis konkrečiuose ICES tuometinių Sąjungos vandenų parajonuose ir zonose. Toje nuostatoje taip pat nurodyta, kad jei į sąrašą įrašytos rūšys atsitiktinai sužvejojamos, jų negalima sužaloti ir jos turi būti nedelsiant paleidžiamos.

23 Šio reglamento 59 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostata“ nuodyta:

„11, 19, 20, 27, 33, 34, 41, 42, 43, 48, 50 bei 57 straipsniai *mutatis mutandis* toliau taikomi 2022 m. tol, kol įsigalios reglamentas, kuriuo nustatomos 2022 m. žvejojimo galimybės.

15, 16 ir 17 straipsniai taikomi iki tos datos, nuo kurios pradedamas taikyti pagal Reglamento (ES) 2019/1241 15 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas, kuriuo iš dalies keičiamas to reglamento VI priedas nustatant šiaurės vakarų vandenims skirtas atitinkamas technines priemones.“

Tarpinstitucinis susitarimas

24 2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros (OL L 123, 2016, p. 1; toliau – Tarpinstitucinis susitarimas) 2 punkte nurodyta:

„Naudodamasi savo įgaliojimais ir laikydamasi Sutartyse nustatytų procedūrų bei primindamos, koks svarbus joms yra Bendrijos metodas, trys institucijos susitaria laikytis bendrųjų Sąjungos teisės principų, kaip antai demokratinio teisėtumo, subsidiarumo ir proporcingumo bei teisinio tikrumo. Be to, jos susitaria skatinti paprastumą, aiškumą ir nuoseklumą rengiant Sąjungos teisės aktus bei skatinti didžiausią teisėkūros proceso skaidrumą.“

25 Šio susitarimo 25 punkto trečioje ir ketvirtoje pastraipose numatyta:

„Jeigu dėl numatomo teisinio pagrindo keitimo įprasta teisėkūros procedūra turės būti pakeista specialia teisėkūros procedūra arba ne teisėkūros procedūra, trys institucijos pasikeis nuomonėmis apie šį pakeitimą.

Trys institucijos sutinka, kad teisinio pagrindo pasirinkimas yra teisinis sprendimas, kuris turi būti priimtas remiantis objektyviomis priežastimis, kurioms gali būti taikoma teisminė peržiūra.“

Bylos aplinkybės

26 2020 m. spalio 27 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo 2021 metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejojimo galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejojimo laivams (COM(2020) 668 *final*).

27 2020 m. gruodžio 14 d. Komisija atnaujino šį pasiūlymą ir priėmė tam tikras nuostatas, tapusias ginčijamoms nuostatom.

28 2021 m. sausio 28 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą 2021/92. Pagal šio reglamento 60 straipsnį jis įsigaliojo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną – 2021 m. sausio 29 d.

- 29 2021 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo šį Parlamento ieškinį, grindžiamą SESV 263 straipsnio antra pastraipa, dėl ginčijamų nuostatų panaikinimo.

Faktinės aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

- 30 2021 m. rugpjūčio 23 d. Komisija priėmė Deleguotąjį reglamentą (ES) 2021/2324, kuriuo dėl tam tikrai demersinei ir pelaginei žveijybai Keltų jūroje, Airijos jūroje ir į vakarus nuo Škotijos skirtų techninių priemonių iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1241 (OL L 465, 2021, p. 1). Šis reglamentas buvo priimtas remiantis, be kita ko, Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 4 dalimi ir 15 straipsnio 2 dalimi.
- 31 Pirma, iš šio deleguotojo reglamento 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad Belgijos Karalystė, Airija, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Nyderlandų Karalystė 2020 m. gegužės mėn. pateikė pirmąją bendrą rekomendaciją. Komisijos paragintos šios valstybės narės 2020 m. gruodžio 14 d. pateikė peržiūrėtą bendrą rekomendaciją.
- 32 Antra, minėto deleguotojo reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad laukiant, kol deleguotuoju aktu bus priimtos šioje bendroje rekomendacijoje siūlomos priemonės, Reglamento 2021/92 15–17 straipsniuose buvo nustatytos taisomosios priemonės, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2019/472, kuriomis siekiama sumažinti atlantinių menkių ir paprastųjų merlangų priegaudą Keltų jūroje ir gretimuose rajonuose, ir papildomos techninės priemonės, kuriomis siekiama sumažinti menkinių išteklių priegaudą Airijos jūroje ir į vakarus nuo Škotijos. Remiantis šia konstatuojamąja dalimi, šios priemonės buvo funkciškai susietos su vykdant mišriąją žveijybą sužvejojamų tikslinių rūšių BLSK, nes be šių priemonių tokius BLSK būtų reikėję sumažinti, kad būtų galima sudaryti sąlygas atsikurti ištekliams, sužvejojamiems kaip priegauda.
- 33 Trečia, pagal to paties deleguotojo reglamento 6 konstatuojamąją dalį juo siekiama į vieną bendrą aktą įtraukti galiojančias nuostatas dėl, be kita ko, techninių priemonių, atitinkančių Reglamento 2021/92 15–17 straipsniuose nustatytas priemones.
- 34 2022 m. sausio 27 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) 2022/109, kuriuo 2022 metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žveijybos galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žveijybos laivams (OL L 21, 2022, p. 1). Pagal šio reglamento 60 straipsnį jis įsigaliojo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną – 2022 m. sausio 31 d.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 35 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamas nuostatas ir
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 36 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - panaikinus ginčijamas nuostatas, palikti galioti jų padarinius ir

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

- 37 2021 m. rugpjūčio 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 38 Remdamiesi Teisingumo Teismo procedūros reglamento 62 straipsniu generalinis advokatas ir teisėjas pranešėjas 2022 m. gegužės 13 d. raštu paprašė šalių pareikšti nuomonę dėl Reglamento 2022/109 priėmimo poveikio Parlamento ieškiniui. Šalys šį prašymą įvykdė.

Dėl ieškinio

Dėl priimtimumo

Šalių argumentai

- 39 Dublike pateikdama pirmines procesinio pobūdžio pastabas Taryba visų pirma teigia, kad Komisijai priėmus Deleguotąjį reglamentą 2021/2324 po to, kai buvo pareikštas šis ieškiny, nutrūko Reglamento 2021/92 15–17 straipsniuose numatytų priemonių taikymas, todėl ieškiny neteko dalyko, kiek tai susiję su šiais straipsniais ir šio reglamento 59 straipsnio antra pastraipa.
- 40 Antra, bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su Reglamento 2021/92 15–17 straipsniais, šis ieškiny neteko dalyko 2021 m. gruodžio 31 d., nes šių nuostatų taikymas buvo apribotas tik 2021 m. Kalbant apie šio reglamento 20 straipsnį, pažymėtina, kad jis toliau liko galioti tik iki Reglamento 2022/109 įsigaliojimo, t. y. iki 2022 m. sausio 31 d.
- 41 Parlamentas mano priešingai – kad Deleguotojo reglamento 2021/2324 priėmimas netrukdo Teisingumo Teismui priimti sprendimo dėl Reglamento 2021/92 15–17 straipsnių galiojimo. Nors kai kurios to deleguotojo reglamento nuostatos atitinka Reglamento 2021/92 15–17 straipsnių turinį, pastarosios nuostatos vis dar egzistuoja Sąjungos teisės sistemoje ir turėtų būti panaikintos teisinio saugumo sumetimais.
- 42 Dėl Reglamento 2022/109 įsigaliojimo Parlamentas, kaip ir Komisija, teigia, kad šio reglamento priėmimas neturi įtakos šiam ieškiniui.
- 43 Parlamentas pabrėžia, kad įprasta, jog reglamentas, kuriuo tam tikriems metams nustatomos žvejybos galimybės, nepanaikina reglamento, susijusio su ankstesniais metais. Toks būdas, be kita ko, leistų užtikrinti pastarojo reglamento nuostatų taikymą valstybėms narėms ir ūkio subjektams net ir pasibaigus atitinkamam žvejybos sezonui, be kita ko, siekiant *a posteriori* patikrinti vykdomos žvejybos veiklos suderinamumą su nustatytais žvejybos galimybėmis.
- 44 Be to, Parlamentas mano, kad Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą dėl šio ieškinio, nes ateityje Taryba gali priimti tokias technines priemones, kokios numatytos ginčijamose nuostatose.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 45 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs dėl ieškinio, kuriuo siekiama panaikinti aktą, kuris jau įgyvendintas ar kuris jau nebetaikomas ieškinio pareiškimo momentu, priimtino (2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 17 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 46 Toks sprendimas pateisinamas, be kita ko, būtinybe užtikrinti, kad tariamas neteisėtumas nepasikartotų (šiuo klausimu žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK / Komisija*, 53/85, EU:C:1986:256, 21 punktą ir 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Apesco / Komisija*, 207/86, EU:C:1988:200, 16 punktą). Taip yra tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, žuvininkystės srityje priimtų teisės aktų galiojimo laikas yra ribotas ir kasmet priimamos naujos taisyklės.
- 47 Vadinasi, nei tai, kad Komisija priėmė Deleguotąjį reglamentą 2021/2324, nei Reglamento 2022/109 įsigaliojimas negali kelti abejonių dėl šio ieškinio dalyko išlikimo ir taip paveikti ieškinio priimtino.
- 48 Bet kuriuo atveju, kadangi Parlamentas neturi įrodyti suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl Tarybos priimtų sprendimų panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), jis taip pat neturi įrodyti, kad toks suinteresuotumas išlieka per procesą.
- 49 Taigi ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

- 50 Grįsdamas savo ieškinį Parlamentas nurodo du pagrindus: pirmasis pagrindas grindžiamas piktnaudžiavimu pagrindiniuose reglamentuose numatyta procedūra, antrasis – ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo piktnaudžiavimu pagrindiniuose reglamentuose numatyta procedūra

– Šalių argumentai

- 51 Parlamentas tvirtina, kad, priimdama ginčijamas nuostatas pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais, kuriuos ji turi pagal šią nuostatą, ir taip išvengė pagrindiniuose reglamentuose numatytos techninių apsaugos priemonių priėmimo procedūros; pagal ją įgaliojimai priimti tokias priemones suteikiami tik Komisijai, o neatidėliotinais atvejais – valstybėms narėms.
- 52 Konkrečiai kalbant, Parlamentas teigia, kad tai, jog Taryba nesilaikė techninių priemonių priėmimo procedūros, numatytos pagrindiniuose reglamentuose, visų pirma Reglamento 2019/472 9 straipsnyje ir Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 4 dalyje bei 15 straipsnyje, yra piktnaudžiavimas įgaliojimais, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją,

suformuotą 1990 m. lapkričio 13 d. Sprendime *Fedesa ir kt.* (C-331/88, EU:C:1990:391, 24 punktas) ir 2013 m. balandžio 16 d. Sprendime *Ispanija ir Italija / Taryba* (C-274/11 ir C-295/11, EU:C:2013:240, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 53 Kadangi šiomis pagrindinių reglamentų, priimtų remiantis SESV 43 straipsnio 2 dalimi, nuostatomis Komisijai suteikiami įgaliojimai nustatyti technines priemones, Taryba negalėjo priimti ginčijamų nuostatų, remdamasi savo įgaliojimais pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.
- 54 Taigi Tarybos įgaliojimai nustatyti technines priemones pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį yra riboti, nes Parlamentas ir Taryba pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį teisėkūros procedūra priimtuose aktuose susitarė įgalioti Komisiją, o ne Tarybą priimti tokias priemones kaip deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį.
- 55 Remdamasis, be kita ko, Teisingumo Teismo jurisprudencija, suformuota 2015 m. gruodžio 1 d. Sprendime *Parlamentas ir Komisija / Taryba* (C-124/13 ir C-125/13, EU:C:2015:790), Parlamentas mano, kad Taryba turi laikytis ir vadovautis pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį teisėkūros procedūra priimtuose aktuose nustatyta sistema, kai įgyvendindama šiuos teisėkūros procedūra priimtus aktus ketina nustatyti priemones pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.
- 56 Konkrečiai kalbant, Parlamentas mano, kad Reglamento 2021/92 15–17 ir 20 straipsniais buvo pakeistos Reglamento 2019/1241 VI priedo B dalies 1 punkte ir C dalyje bei I priede nustatytos taisyklės, taip pažeidžiant pastarojo reglamento 10 straipsnio 4 dalį ir 15 straipsnio 2 dalį, nes šias taisykles turėjo pakeisti Komisija, o ne Taryba.
- 57 Be to, Parlamentas primena, kad Reglamento 2021/92 59 konstatuojamojoje dalyje ir 59 straipsnio antroje pastraipoje Taryba aiškiai pripažino, jog Komisija turėjo priimti šio reglamento 15–17 straipsniuose numatytas technines priemones. Taryba visiškai nepagrindė priežasčių, dėl kurių ji pati (o ne Komisija) priėmė ginčijamas nuostatas.
- 58 Parlamentas taip pat tvirtina, kad jei ginčijamose nuostatose numatytų techninių priemonių priėmimas būtų buvęs pateisinamas skuba, tinkamas teisinis pagrindas būtų buvę Reglamento Nr. 1380/2013 12 ir 13 straipsniai; pagal juos skubias priemones gali priimti Komisija arba valstybės narės, bet ne Taryba.
- 59 Parlamentas pabrėžia, kad, nesant skubos, Reglamento 2019/472 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta, jog taisomąsias priemones gali nustatyti tik Komisija deleguotuosiuose teisės aktuose.
- 60 Taryba, palaikoma Komisijos, mano, kad pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 61 Remiantis suformuota jurisprudencija, teisės aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tada, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais įrodymais paaiškėja, kad jis priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų tikslų nei tie, dėl kurių tokie įgaliojimai suteikti, arba norint išvengti Sutartyse specialiai numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (2015 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Ispanija / Parlamentas ir Taryba*, C-146/13, EU:C:2015:298, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 62 Šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia Parlamentas, ginčijamos nuostatos buvo priimtos siekiant kitų tikslų nei tie, dėl kurių buvo suteikti aptariamai įgaliojimai, arba siekiant išvengti SESV numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros.
- 63 Pirma, dėl klausimo, ar ginčijamos nuostatos priklauso Tarybos kompetencijai pagal SESV 43 straipsnį, reikia priminti, kad šio straipsnio 2 ir 3 dalimis siekiama skirtingų tikslų ir kiekviena iš jų turi konkrečią taikymo sritį, dėl to jos, grindžiant tam tikrų BŽP priemonių priėmimą, gali būti naudojamos atskirai (2015 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-124/13 ir C-125/13, EU:C:2015:790, 58 punktas).
- 64 Priimdama aktus pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba turi veikti neviršydamą savo kompetencijos ir prireikus laikydamasi teisės normų, jau nustatytų taikant SESV 43 straipsnio 2 dalį (2015 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-124/13 ir C-125/13, EU:C:2015:790, 58 punktas).
- 65 Taip pat reikia pažymėti, kad SESV 43 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima priemones dėl kainų, rinkliavų, pagalbos ir kiekybinių apribojimų nustatymo ir žvejybos galimybių nustatymo bei skyrimo.
- 66 Teisingumo Teismas nurodė, kad ši nuostata gali apimti priemones, kurios neapsiriboja žvejybos galimybių nustatymu ir paskirstymu, jeigu dėl šių priemonių nereikia daryti tik Sąjungos teisės aktų leidėjui pavesto politinio pasirinkimo, atsižvelgiant į tai, kad jų reikia su bendra žemės ūkio ir žuvininkystės politika susijusiems tikslams pasiekti (2015 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-124/13 ir C-125/13, EU:C:2015:790, 59 punktas).
- 67 Šiuo atveju, kalbant, viena vertus, apie Reglamento 2021/92 15–17 straipsnius, pažymėtina, kad iš šio reglamento 55–58 konstatuojamųjų dalių matyti, jog šiose nuostatose numatytomis techninėmis priemonėmis, kaip ir anksčiau Reglamentu 2020/123 patvirtintomis konkrečiomis taisomosiomis priemonėmis, siekiama pagerinti žvejybos įrangos selektyvumą ir taip prisidėti prie atitinkamų išteklių atkūrimo.
- 68 Be to, iš Reglamento 2021/92 56 konstatuojamosios dalies ir Deleguotojo reglamento 2021/2324 3 konstatuojamosios dalies, primintos šio sprendimo 32 punkte, matyti, kad Reglamento 2021/92 15–17 straipsniuose numatytos techninės priemonės funkcinio požiūriu yra susietos su vykdant mišriąją žvejybą sužvejojamų tikslinių rūšių BLSK, nes be šių priemonių tokius BLSK būtų reikėję sumažinti, kad būtų galima sudaryti sąlygas atsikurti ištekliams, sužvejojamiems kaip priegauda.
- 69 Kita vertus, kalbant apie Reglamento 2021/92 20 straipsnį, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad jame numatyti žvejybos draudimai reiškia žvejybos galimybių stoką, kuri prireikus vėliau gali būti pakeista į ribotas žvejybos galimybes, atsižvelgiant į atitinkamų rūšių išteklių pokyčius.
- 70 Be to, kaip išvados 79 punkte pažymėjo generalinis advokatas, skirtingai nei pakeitimai, kuriuos Taryba atliko remdamasi SESV 43 straipsnio 3 dalimi, kiek tai susiję su taisyklėmis dėl žvejybos galimybių nustatymo, kurios buvo nagrinėjamos byloje, kurioje priimtas 2015 m. gruodžio 1 d. Sprendimas *Parlamentas ir Komisija / Taryba* (C-124/13 ir C-125/13, EU:C:2015:790), priimant ginčijamas nuostatas nebuvo siekiama pritaikyti bendrojo BLSK nustatymo mechanizmo ir žvejybos pastangų apribojimų, kad būtų pašalinti trūkumai, susiję su ankstesnių taisyklių taikymu, ar nustatyti šio BLSK teisinio pagrindo ir žvejybos pastangų apribojimų.

- 71 Priešingai, Reglamento 2021/92 15–17 ir 20 straipsniai dėl savo taikymo srities yra išskirtiniai tuo, kad jų taikymo sritis apribota konkrečiomis aplinkybėmis, t. y. kad juose numatytos priemonės skirtos taikyti tik tam tikrų tipų laivams, plaukiojantiems tik tam tikruose rajonuose, ir tik tam tikrų tipų rūšims, taip pat tuo, kad jie skirtos taikyti laikinai. Todėl tai nereiškia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas turi politinį pasirinkimą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 66 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 72 Vadinasi, ginčijamos nuostatos iš esmės priklauso Tarybos kompetencijai pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.
- 73 Antra, kalbant apie pagrindinių reglamentų poveikį šiai kompetencijai, reikia pažymėti, kad šiuose reglamentuose, būtent Reglamento 2019/472 9 straipsnyje ir Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 4 dalyje bei 15 straipsnyje, buvo numatyta speciali procedūra, per kurią Komisija turi priimti technines priemones, t. y. priimti deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį.
- 74 Vis dėlto šie Komisijai suteikti įgaliojimai neužkerta kelio Tarybai remiantis pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį suteikta kompetencija priimti technines priemones, susijusias su klausimais, panašiais į tuos, kuriems taikomos minėtos pagrindinių reglamentų nuostatos, tokiais aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, t. y. kai Komisija nesiima veiksmų, kad pati priimtų deleguotuosius aktus pagal minėtas pagrindinių reglamentų nuostatas.
- 75 Iš Reglamento 2021/92 59 straipsnio antros pastraipos matyti, kad 15–17 straipsniai turėjo būti nebetaikomi Komisijai priėmus vieną ar kelis deleguotuosius aktus dėl tų pačių techninių priemonių.
- 76 Šiomis aplinkybėmis, kaip išvados 83 punkte pažymėjo generalinis advokatas, reikia manyti, kad ginčijamos nuostatos yra laikino pobūdžio ir kad Taryba nesikėsino į Komisijos įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus, o kaip tik aiškiai siekė tuos Komisijos įgaliojimus išlaikyti.
- 77 Šie Komisijos įgaliojimai pripažįstami ne tik Reglamento 2021/92 59 straipsnio antroje pastraipoje, bet ir 59 konstatuojamojoje dalyje; joje nurodyta, kad Komisijos remiantis Reglamentu 2019/1241 priimtoms techninėms priemonėms yra išsamesnės ir taikomos nuosekliau nei numatytos ginčijamose nuostatose.
- 78 Dėl Reglamento 2021/92 20 straipsnyje įtvirtinto žvejybos draudimo reikia pažymėti, kad nors Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 2 dalyje nustatytas panašus žvejybos draudimas, vis dėlto šis draudimas taikomas kitoms žuvų ir vėžiagyvių rūšims.
- 79 Tiesa, kad Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 4 dalyje nurodyta, jog Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šio reglamento I priede pateiktas rūšių sąrašas, jei tai būtina remiantis patikimiausiomis turimomis mokslo rekomendacijomis.
- 80 Vis dėlto to paties Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad, be 1 dalyje nurodytų rūšių, Sąjungos laivams draudžiama žvejoti, laikyti laive, perkrauti, iškrauti, sandėliuoti, parduoti, demonstruoti ar siūlyti parduoti I priede nurodytas arba „kitais Sąjungos teisės aktais“ draudžiamas žvejoti rūšis.

- 81 Reikia konstatuoti, kaip tai padarė Taryba ir Komisija, kad Reglamento 2019/1241 10 straipsnio 2 dalyje nurodyti „kiti Sąjungos teisės aktai“, be kita ko, apima Tarybos reglamentus, kuriais nustatomos žvejybos galimybės, priimtus pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.
- 82 Taigi, priimdama ginčijamas nuostatas Taryba veikė neviršydama jai pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį suteiktų įgaliojimų ribų ir laikėsi pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį nustatyto specialaus teisinio pagrindo.
- 83 Šiomis aplinkybėmis iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais įrodymais, kaip reikalaujama pagal šio sprendimo 61 punkte nurodytą jurisprudenciją, negalima daryti išvados, kad ginčijamos nuostatos priimtose viršijant įgaliojimus, kaip tai tvirtina Parlamentas.
- 84 Šios išvados nepaneigia Parlamento argumentas, kad ginčijamose nuostatose numatytos priemonės turėjo būti priimtose arba kaip Komisijos ar valstybių narių skubios priemonės, skirtos reaguoti į didelę grėsmę jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 1380/2013 12 ir 13 straipsnius, arba, nesant skubos, kaip Komisijos deleguotieji aktai, nes Reglamento 2019/472 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos tik šios dvi galimybės.
- 85 Viena vertus, kaip sutiko ir Parlamentas, ginčijamos nuostatos, atsižvelgiant į jų dalyką ir tikslą, nėra skubios priemonės, kuriomis siekiama reaguoti į didelę grėsmę jūrų biologinių išteklių išsaugojimui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1380/2013 12 ir 13 straipsnius. Kita vertus, Taryba ėmėsi veiksmų ir priėmė ginčijamas nuostatas pereinamuoju laikotarpiu, per kurį Komisija dar nebuvo pasinaudojusi kita Reglamento 2019/472 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse aiškiai numatyta galimybe ir nebuvo priėmusi vieno ar kelių deleguotųjų aktų pagal šias nuostatas.
- 86 Kaip Komisija teisingai nurodė savo įstojimo į bylą paaiškinime, ankstesnės taisomosios priemonės, numatytos Reglamento 2020/123 13 straipsnyje, turėjo galioti tik iki 2020 m. gruodžio 31 d. Be to, kitos ankstesnės priemonės, visų pirma tam tikrų pažeidžiamų rūšių žvejybos draudimas, pagal šio reglamento 54 straipsnį ir toliau *mutatis mutandis* buvo taikomos 2021 m. iki reglamento, nustačiusio 2021 m. žvejybos galimybes (t. y. Reglamento 2021/92), įsigaliojimo.
- 87 Beje, kalbant konkrečiai apie Reglamento 2021/92 15–17 straipsnius, kaip išvados 88 punkte pažymėjo generalinis advokatas, atsižvelgiant į tai, jog pastangos buvo sutelktos siekiant, kad Europos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė susitartų dėl techninių priemonių priėmimo dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos, jokia bendra rekomendacija, kaip reikalaujama pagal Reglamento 2019/472 9 straipsnio 1 dalį ir Reglamento 2019/1241 15 straipsnio 2 dalį, nebuvo pateikta pakankamai anksti, kad Komisija būtų galėjusi priimti deleguotąjį aktą 2021 m. pradžioje. Šią aplinkybę taip pat patvirtina Deleguotojo reglamento 2021/2324 2 konstatuojamoji dalis; pagal ją, nors Belgijos Karalystė, Airija, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Nyderlandų Karalystė 2020 m. gegužės mėn. pateikė pirmąją bendrą rekomendaciją, peržiūrėtą bendrą rekomendaciją šios valstybės narės pateikė tik 2020 m. gruodžio 14 d.
- 88 Taigi, kaip išvados 89 punkte pažymėjo generalinis advokatas, priimdama ginčijamas nuostatas Taryba siekė užpildyti spragą, kuri priešingu atveju būtų išlikusi, jei ne ištisus 2021 metus, tai bent dalį jų.
- 89 Vadinasi, ieškinio pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 90 Parlamentas tvirtina, kad nesilaikydama pagrindiniuose reglamentuose nustatytos procedūros, skirtos ginčijamose nuostatose nustatytoms priemonėms priimti, Taryba neįvykdė lojalus bendradarbiavimo su Parlamentu pareigos ir taip pažeidė ESS 13 straipsnio 2 dalį.
- 91 Konkrečiai kalbant, Parlamentas teigia, kad Taryba pažeidė Tarpinstitucinio susitarimo 2 punktą; jame paaiškinama lojalus bendradarbiavimo pareiga rengiant ir priimant teisės aktus ir deleguotuosius aktus, be to, pagal SESV 295 straipsnį ji yra privaloma šalims, be kita ko, Tarybai ir Parlamentui.
- 92 Techninių apsaugos priemonių priėmimas pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį vietoje deleguotojo akto priėmimo pagal pagrindinius reglamentus užkirto kelią Parlamentui vykdyti priemonių, priimtų remiantis SESV 290 straipsnio 2 dalies b punktu, kontrolę ir taip atėmė iš Parlamento bet kokią vaidmenį teisėkūros procese.
- 93 Be to, Parlamentas pabrėžia, kad Taryba jam nepranešė apie savo ketinimą pakeisti ginčijamų nuostatų priėmimo procedūrą. Jis primena, kad Tarpinstitucinio susitarimo 25 punkte įtvirtinta pareiga konsultuotis su kitomis institucijomis dėl teisinio pagrindo keitimo, galinčio iš esmės pakeisti įgaliojimų, susijusių su akto priėmimu, pasidalijimą, palyginti su tuo, kas numatyta pagal Sąjungos teisę.
- 94 Taryba, palaikoma Komisijos, prašo šį pagrindą atmesti.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 95 Pagal ESS 13 straipsnio 2 dalį institucijos lojaliai bendradarbiauja tarpusavyje. Vis dėlto šis lojalus bendradarbiavimas vykdomas neviršijant kiekvienai institucijai Sutartimis suteiktų įgaliojimų, todėl iš šios nuostatos kylantis įpareigojimas nėra skirtas šiems įgaliojimams pakeisti (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 12 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba, C-48/14*, EU:C:2015:91, 57 ir 58 punktus).
- 96 Ieškinio antrajame pagrinde teigdamas, kad priimdama ginčijamas nuostatas Taryba pažeidė lojalus bendradarbiavimo principą, Parlamentas iš esmės remiasi prielaida, kad Taryba priėmė ginčijamas nuostatas pažeisdama pagrindinius reglamentus, taigi viršijo Sutartimis jai suteiktus įgaliojimus.
- 97 Vis dėlto iš šio sprendimo 82 ir 83 punktų matyti, kad priimdama ginčijamas nuostatas Taryba neviršijo jai pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį suteiktų įgaliojimų ribų ir nepiktnaudžiavo įgaliojimais.
- 98 Darytina išvada, kad Parlamentas nepagrįstai teigia, jog Taryba pažeidė ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą lojalus bendradarbiavimo principą.

- 99 Šios išvados nepaneigia Parlamento argumentai, grindžiami Tarpinstitucinio susitarimo 25 punktu, nes, kaip teisingai nurodė Taryba, Reglamentas 2021/92 buvo priimtas remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu, kokį pasiūlė Komisija, t. y. SESV 43 straipsnio 3 dalimi, todėl nebuvo teisinio pagrindo keitimo, kaip tai suprantama pagal šį 25 punktą.
- 100 Vadinasi, ieškinio antrąjį pagrindą reikia atmesti.
- 101 Kadangi nė vienam ieškinio pagrindui nebuvo pritarta, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 102 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Parlamento ir šis bylą pralaimėjo, iš Parlamento priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.
- 103 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Europos Parlamentas padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.